

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Simona, Mgr. Ing. Radovana Havelce a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu obchodní společnosti **Služby Bruntál s.r.o.** se sídlem v Bruntálu, Slovenská 79/4, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi **Okresním soudem v Bruntálu** na straně jedné a **Krajským soudem v Ostravě** a **Nejvyšším správním soudem** na straně druhé, a dalších účastníků sporu vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 79 A 7/2013 ve věcech opatření obecné povahy – územního plánu města Bruntálu ze dne 21. 9. 2010 a zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje ze dne 22. 12. 2010 a sporu vedeného u Okresního soudu v Bruntálu pod sp. zn. 10 C 2/2006: žalobkyně: **Služby Bruntál** se sídlem v Bruntálu, Slovenská 79/4, IČO 61942006 a žalovaných: **1) Město Bruntál**, se sídlem v Bruntálu, Nádražní 994/20, a **2) Moravskoslezský kraj**, se sídlem v Ostravě, 28. října 117, **3) Státního pozemkového úřadu** se sídlem v Praze 3, Husinecká 1024/11 (jako nástupce Pozemkového fondu ČR) a **dalších 11 účastníků** (jednotlivých správních orgánů) vyjmenovaných v návrhu,

t a k t o :

Návrh **se odmítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 18. 3. 2014 se obchodní společnost Služby Bruntál s.r.o. (dále jen „navrhovatelka“) obrátila na tento senát s návrhem na rozhodnutí tvrzeného sporu o věcnou příslušnost podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů. Dovojuje, že v této věci je dána pravomoc soudu ve správním soudnictví.

Z podání a předložených dokladů vyšly najevo následující skutečnosti:

Dne 4. 7. 2006 podala navrhovatelka žalobu u Okresního soudu v Bruntále, kterou se domáhala stanovení povinnosti Pozemkovému fondu ČR uzavřít s žalobkyní smlouvu o převodu nemovitostí specifikovaných v žalobě. Okresní soud v Bruntále rozsudkem ze dne 2. října 2008, čj. 10 C 2/2006 - 106, žalobu zamítl. K odvolání žalobkyně Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 27. 5. 2009, čj. 56 Co 8/2009 - 146, rozsudek soudu prvního stupně potvrdil. Poté Nejvyšší soud v Brně usnesením ze dne 17. března 2010, čj. 28 Cdo 4803/2009 - 176, dovolání žalobkyně odmítl. V odůvodnění uvedl, že odvolací soud věc posoudil v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu (viz rozhodnutí ze dne 8. 11. 2006, sp. zn. 28 Cdo 2259/2006), podle které zánik nároku na náhradní pozemek podle § 11 odst. 2 zákona č. 229/1991 Sb o půdě ze strany osob, které nárok převzaly postoupením od osob oprávněných v restituci, vyplývá

z nálezu Ústavního soudu Pl ÚS 6/05 ve vztahu k zákonu č. 253/2003 Sb., kterým byl změněn zákon o půdě.

O dalších podáních žalobkyně ze dne 21. 11. 2013 a 12. 12. 2013 u Krajského soudu v Ostravě, směřujících proti územnímu plánu města Bruntálu a proti Zásadám územního rozvoje Moravskoslezského kraje, Krajský soud v Ostravě rozhodl usnesením ze dne 16. ledna 2014, čj. 79 A 7/2013 - 81, tak, že mimo jiné odmítl návrh navrhovatelky směřující vůči územnímu plánu města Bruntálu, vydanému 21. 9. 2010, dále návrh navrhovatelky na náhradu majetkové újmy s tím, že žalobkyně byla současně poučena, že může ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí podat žalobu k místně příslušnému okresnímu soudu a dále vyloučil návrh navrhovatelky směřující vůči Zásadám územního rozvoje Moravskoslezského kraje, vydaným 22. 12. 2010 a účinným od 4. 2. 2011, k samostatnému projednání. Usnesení nabylo právní moci dne 21. ledna 2014. V řízení o kasační stížnosti navrhovatelky Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. března 2014, čj. 6 As 36/2014 - 65, kasační stížnost pro nesplnění podmínky povinného zastoupení advokátem odmítl, když předtím usnesením ze dne 14. 3. 2014, čj. 6 As 36/2014 - 12, řízení pro nezaplacení soudního poplatku (nepravomocně) zastavil. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. února 2014, čj. 79 A 1/2014 - 41 (v právní moci dne 14. února 2014), byl odmítnut mimo jiné návrh žalobkyně směřující vůči Zásadám územního rozvoje Moravskoslezského kraje, vydaným 22. 12. 2010 a účinným od 4. 2. 2011.

Poté se žalobkyně obrátila na zvláštní senát s návrhem na zahájení řízení o kompetenčním sporu, ve kterém jednak žádá „rozhodnutí, kdo je příslušný vydat rozhodnutí ve věci návrhu na zahájení řízení, který byl řádně uplatněn u Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 79 A 7/2013, přesto o tomto přednostním návrhu v rámci podané kasační stížnosti nebylo usnesením krajského soudu v Ostravě sp. zn. 79 A 7/2013, ani usnesením Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 36/2013 rozhodnuto. Dále žádá, aby ve věci OOP (obnova operátu katastru) o změně územního plánu Města Bruntál rozhodl Krajský soud v Ostravě jako soud ve správním soudnictví. Podle žalobkyně rozhodování o žalobách proti rozhodnutí o opravě chyb v katastrálním operátu není svěřeno obecným soudům rozhodujícím podle části páté občanského soudního řádu. Dále žalobkyně uvádí, že podala žalobu u Krajského soudu v Ostravě, který tuto žalobu usnesením sp. zn. 79 A 7/2013 a 79 A 7/2013-81, odmítl a zamítl, když žalobkyni poučil, že ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může podat novou žalobu k místně příslušnému okresnímu soudu. To žalobkyně v minulosti bez výsledku učinila (viz rozsudek Okresního soudu v Bruntále č.j. 10 2 C 2/200-106, rozsudek sp. zn. Ca 2/97-19), kdy žalovaní 1-13 jednající ve shodě, zůstávají v nečinnosti vydat ve věci návrhů žalobkyně rozhodnutí.“

Žalobkyně proto žádá, aby ve výše uvedených věcech rozhodl soud ve správním soudnictví a aby zvláštní senát zrušil rozsudek Okresního soudu v Bruntále ze dne 2. 10. 2008, čj. 10 C 2/2006 - 106, usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 1. 2014, čj. 79 A 7/2013 - 81 a 79 A 7/2013 - 41, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2014, čj. 6 As 36/2013 - 12.

Zvláštní senát se v první řadě zabýval otázkou, zda v daném případě došlo ke vzniku kompetenčního konfliktu, přičemž vycházel z následujících skutečností:

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Podle ustanovení § 1 odst. 2 téhož zákona kompetenčním sporem je spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených

účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

Podle § 3 odst. 2 citovaného zákona návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnutí stala spornou.

Základní podmínkou pro to, aby byla dána pravomoc zvláštního senátu, je existence kompetenčního sporu. Z výše uvedeného návrhu však nevyplývá, že by mezi soudem na jedné straně a správním orgánem na straně druhé, či mezi soudem v občanském soudním řízení a soudem ve správním soudnictví bylo sporné, kdo má vydat rozhodnutí v totožné věci. Navrhovatelka podala jednak žalobu u Okresního soudu v Bruntále, který ji zamítl rozsudkem, k odvolání žalobkyně byl rozsudek soudu prvního stupně potvrzen Krajským soudem v Ostravě a Nejvyšší soud v Brně dovolání žalobkyně odmítl. Řízení o podáních, o kterých rozhodoval v prvním stupni Krajský soud v Ostravě jako soud ve správním soudnictví pod sp. zn. 79 A 7/2013, byla skončena pravomocnými rozhodnutími.

V daném případě tedy kompetenční spor nevznikl, neboť jak soud v občanském soudním řízení, tak i soud ve správním soudnictví svoji pravomoc nepopřely a věc řádně projednaly, (nejedná se o záporný kompetenční konflikt), stejně tak neexistuje druhá strana sporu, která by si pravomoc rozhodovat v posuzované věci také osobovala (nejde ani o kompetenční spor kladný).

Vzhledem k uvedeným skutečnostem byl návrh obchodní společnosti Služby Bruntál na zahájení řízení o kompetenčním sporu odmítnut podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb., neboť nejsou splněny podmínky takového řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. ledna 2015

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu